

SFÂNTUL
IGNATIE BRIANCIANINOV

Despre vedenii,
duhuri și minuni

ediția a patra

Traducere din limba rusă:
Adrian și Xenia Tănăsescu-Vlas

editura
Σοφία

București

DESPRE
SEMNE ȘI MINUNI

Omilie

în luna cea de-a douăzeci și noua
săptămâni după Cincizecime

Sfânta Evanghelie ne-a istorisit astăzi că fariseii, nefiind satisfăcuți de minunile pe care le săvârșea Domnul, cereau de la Dânsul o minune deosebită: *semn din cer* (Marcu 8, 11). Cererea unei asemenea minuni, venită dintr-o concepție ciudată cu privire la semne și minuni, a fost repetată nu doar o dată, precum și Domnul a mărturisit: *Neamul acesta cere semn* (Marcu 8, 12). La cererea fariseilor s-au alăturat și saducheii, care se deosebeau atât de mult prin crezul lor de farisei (Matei 16, 1). Dorința unui *semn din cer* a fost arătată câteodată și de popor. Astfel, după minunata înmulțire a celor cinci pâini și săturarea cu ele a unei numeroase adunări, ce cuprindea cinci mii de bărbați, afară de femei și de copii, înșiși-văzătorii [martorii oculari] ai acelei minuni, părtașii acelei trapeze, îi spuneau Domnului: *Ce semn faci Tu, ca să vedem și să cre-*

dem în Tine? Ce lucrezi? Părinții noștri mană au mâncat în pustie, precum este scris: „Pâine din cer le-a dat lor de au mâncat” (Ioan 6, 30-31). Pentru ei a părut neîndestulătoare minunata înmulțire a pâinilor în mâinile Mântuitorului: ea a fost săvârșită cu liniște, cu sfântă smerenie, de care erau pătrunse toate lucrările Dumnezeului-Om – în vreme ce ei aveau trebuință de spectacol, le trebuiau lucruri de efect. Aveau nevoie ca cerul să fie acoperit de nori groși, să răsunet tunetul și să scapere fulgerul, să cadă pâini din aer. Același caracter l-a avut cererea arhierilor și fruntașilor iudei către Mântuitorul de a săvârși minune, atunci când Dumnezeul-Om a binevoit a Se sui pe cruce. Arhierii, batjocorindu-L, istorisește Evanghelia, împreună cu cărturarii și cu fariseii, ziceau: Pe alții i-a mântuit, iar pe Sine nu poate să Se mântuiască? De este împărat al lui Israel, pogoară-Se acum de pe cruce, și vom crede în El (Matei 27, 41-42). Ei recunosc minunile săvârșite de către Domnul drept minuni, și totodată le batjocoresc; batjocorindu-le, le leapădă; leapădând minunile dăruite de milostivirea lui Dumnezeu, cer o minune după socotința lor, minune care, de s-ar fi săvârșit, ar fi nimicit scopul venirii pe pământ a Dumnezeului-Om, și acesteia nu i-ar mai fi urmat răscumpărarea oamenilor. Între cei ce doareu să vadă de la Domnul minune, între cei ale căror ușurătate, curiozitate, nechibzuință se voiau satisfăcute se arată și Irod (Luca 23, 8). Aces-

ta avea nevoie de un semn pentru a-și petrece timpul în chip plăcut; neprimind ceea ce poftise, el L-a acoperit pe Domnul cu batjocuri, lucru prin care a și dobândit un minut de distracție. Dar ce înseamnă obșteasca cerere de minuni de la Dumnezeu-Om, cerere exprimată de oameni cu orientare atât de diferită, cerere îmbinată cu disprețuirea minunilor izbitoare făcute de Dumnezeu-Om? Această cerere vădește concepțiile cugetării trupești despre minuni.

Ce este cugetarea trupească? Este un fel de a gândi cu privire la Dumnezeu și la tot ce este duhovnicesc luat de om din starea lui de cădere, iar nu din Cuvântul lui Dumnezeu. Însușirea vrăj-mășiei față de Dumnezeu și a împotrivrării față de Dumnezeu, însușire de care este molipsită și preaplină cugetarea trupească, se vădește cu deosebită limpezime din cererea către Dumnezeu-Om de a face minuni după socotința înțelegerii [rațiunii] cu nume mincinos, cerere însoțită de neluare-aminte la minunile, de lepădare și osândire a minunilor pe care le-a săvârșit Dumnezeu-Om potrivit bunătății Sale celei negrăite. El le-a săvârșit fiind *Puterea lui Dumnezeu și Înțelepciunea lui Dumnezeu* (I Corinteni 1, 24).